

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอวัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติงานและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้ กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ สมมติฐานการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะปฏิบัติงานและเจตคติโดยเฉลี่ย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้กับวัฏจักรการเรียนรู้ แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดจำปาและโรงเรียนวัดโคกมะยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 ห้องเรียน ผู้เรียนห้องเรียนละ 23 คนโดยผู้เรียนทั้ง 2 โรงเรียนมีพัฒนาการใกล้เคียงกัน โดยคุณผลพัฒนาการจากภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งได้มาโดยวิธีการจับฉลาก จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับฉลาก กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้ และกลุ่มหลังเป็นกลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการปฏิบัติงาน และแบบวัดเจตคติ ใช้เวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง โดยใช้ แผนแบบการทดลองแบบสอบก่อน – สอบหลังเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม (Pre test – Posttest Comparison Group Design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 นั้นแสดงว่า ทักษะการปฏิบัติงาน และเจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบ ทักษะการปฏิบัติงานและ เจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้กับวัฏจักรการเรียนรู้ มีประเด็นการค้นพบ คือ ทักษะการปฏิบัติงานและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลอง ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบสูงขึ้น และเมื่อนำการจัดการการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบมาเปรียบเทียบกัน ปรากฏไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสามารถพัฒนาได้ใกล้เคียงกัน โดยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ 2 ข้อ ดังนี้คือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

1. ทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบ ทักษะการปฏิบัติงานของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนกับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริง ทำให้ความสัมพันธืเป็นไปในทางบวกของเจตคติที่จะส่งผลต่อทักษะการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ เดอ เซคโค (De Cecco, 1997) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของทักษะ คือ การตอบสนองแบบเชื่อมโยง (Response Chains) เป็นการตอบสนองทางกลไก อธิบายในลำดับขั้นการเรียนรู้การตอบสนองกลไก ว่าเป็นการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ เช่น การเคลื่อนไหวของเท้า และมือ เป็นต้น เป็นการเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทางกลไกตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไป โดยการตอบสนองที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าอย่างหนึ่ง จะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้นให้เกิดคู่ของความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองเป็นคู่ ๆ ต่อไป และสอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวานิช (2547 : 1) กล่าวว่าทักษะการปฏิบัติงานมีความหมายที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ ต้องมีการปฏิบัติงานหรือแสดงกระบวนการปฏิบัติงานให้ปรากฏ การปฏิบัติงานต้องอาศัยกลไกการทำงานของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ประสานสัมพันธ์กัน การปฏิบัติงานเป็นกระบวนการทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งพื้นฐานแนวคิดมาจากทฤษฎีของเพียเจต์ ว่าด้วยพัฒนาการทางสติปัญญา ที่เน้นการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ที่เด็กสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการสร้างสรรค์การเรียนรู้ เด็กจะเรียนรู้จากการกระทำของตนเอง และการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 2 วิธี นั้น เป็นการจัดการการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เด็กได้สนุกสนานในการเรียนรู้ ไม่เคร่งเครียด จึงทำให้เด็กกล้าคิด กล้าแสดงออกในบรรยากาศที่เป็นมิตร

นอกจากนี้ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2543 : 50) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้ จะทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เครียด นักเรียนมีอิสระในการทำกิจกรรม ได้ช่วยกันคิด ได้ช่วยกันแก้ปัญหา ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจ มีกำลังใจและกล้าแสดงออก กล้าที่จะตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยความมั่นใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร เต็มดี (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า หลังการใช้ชุดการเรียนรู้มีคะแนนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่องการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน รู้สึกรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนมากขึ้นและนักเรียนมีความสามารถในการทำชิ้นงานนี้ สอดคล้องกับ แอนเดอร์สัน (Anderson, 1982 : 4795-A) ได้สร้างชุดการสอนด้วยตนเองเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาในระดับเตรียมประถมศึกษา โดยใช้ชุดการสอนด้วยตนเองกับสอนแบบบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากกลุ่มที่สอนโดยใช้ชุดการสอนด้วยตนเองและการสอนแบบบรรยายทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวางแผนการสอนและวิธีสอนแต่ไม่มีความแตกต่างกัน ด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษาและครูฝึกสอน โดยมากชอบชุดการสอนด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 97

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจ เอาใจใส่ และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เด็กได้สนุกสนานในการเรียนรู้ ไม่เคร่งเครียด จึงทำให้เด็กกล้าคิด กล้าแสดงออก ในบรรยากาศที่เป็นมิตรซึ่งเป็นการทำให้มีทักษะในการทำงาน การทำกิจกรรมด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงสุดการทำกิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ปกป้องหรือและช่วยเหลือ ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวในการทำกิจกรรม เกิดผลดีต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง

การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ เป็นการจัดการกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน โดยใช้สมองทั้งสองซีกที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการคิดวิเคราะห์ เพื่อนำประสบการณ์พัฒนาสู่การปฏิบัติงาน เป็นแนวทางที่จะประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแบบที่ตนเองสนใจ ได้คิด ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้เรียนมาตามความแตกต่างของบุคคล ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข สอดคล้องกับ แมคคาร์ธี (Mc Carthy, 1990 : 31-37) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ทำให้เกิดการปลูกฝังความรักซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน เพราะการได้ทำกิจกรรมร่วมกันเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน สามารถทำกิจกรรมยากให้เป็นกิจกรรมง่าย นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าคิด กล้าทำมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของทรูเนตร อชชสวัสดิ์ (2542 : บทคัดย่อ) และสิริวรรณ ตระกูลสนนธ์ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้กิจกรรม 4 MAT และการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคม ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการสอนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดกิจกรรมการสอนตามวิธีวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากเหตุผลที่กล่าวไว้ข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ สามารถทำให้ทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการปฏิบัติงานหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบสามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นได้ แต่เมื่อผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

98

การเรียนรู้แบบศูนย์การเรียน กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ ผลปรากฏว่า ทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนกับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

2. เจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้กับวัฏจักรการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ที่มีการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันอย่างสนุกสนาน ซึ่งประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับน่าจะเป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างเจตคติให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับ สมบูรณ์ พยาพัชร (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ เรื่องสมการและการแก้สมการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ เรื่องสมการและการแก้สมการ มีประสิทธิภาพ 91.67/87.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ เรื่องสมการและการแก้สมการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ เรื่องสมการและการแก้สมการ

นอกจากนี้ อรพรรณ พรสีมา (2530 : 84) กล่าวถึงความสำคัญของชุดการเรียนรู้ว่าเป็นรูปแบบของการเรียนที่สอดคล้องกับหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลผู้เรียนตามระดับความสามารถ ความสนใจและความพร้อม ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับ จำแลง เชื้อภักดี (2543 : 1-7) กล่าวว่า วัฏจักรการเรียนรู้ เป็นรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้แนวทางหนึ่งในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีขั้นมีตอน เป็นระบบครบวงจรโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถของสมองเป็นสำคัญ โดยครุมีบทบาทคือการจัดการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 192) ได้เสนอแนะว่า การใช้ชุดการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จ ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง มีโอกาสทราบผลการกระทำทันทีจากกิจกรรมการเรียนการสอน มีการเสริมแรงนักเรียนจากประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จอย่างถูกจุดตามขั้นตอนของชุดการเรียนรู้ คอยชี้แนะแนวทางตามขั้นตอนในการเรียนรู้ตามทิศทางที่ครูได้วิเคราะห์ และกำหนดความสามารถพื้นฐานของนักเรียน

นอกจากนี้ยังสอดคล้อง พรพรรณ ศรีโปฏก (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทยเจตคติในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ กับการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้มีเจตคติในการเรียนภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ศุภวรรณ เล็กวิไล (2548 : 210) ได้กล่าวว่า แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้และการสอนจะต้องมีลักษณะที่เคลื่อนไหวเป็นลำดับขั้นตอนตามวัฏจักรของการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียน ซึ่งมีลักษณะการเรียนรู้แตกต่างกัน ได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างมีความสุขโดยมีความเชื่อพื้นฐานซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้หลายประการ คือ บุคคลรับรู้ประสบการณ์และข้อมูลข่าวสารในช่องทางที่แตกต่างกัน แต่ละคนจะมีกระบวนการจัดประสบการณ์และข้อมูลข่าวสาร ในลักษณะที่แตกต่างกัน วิธีการเรียนรู้ของแต่ละคนมีคุณค่าเท่าเทียมกัน ผู้เรียนแต่ละคนต้องการมีความสุขจากการเรียนรู้ตามรูปแบบหรือลักษณะการเรียนรู้ของตนเอง ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงศักยภาพ ความเก่งของตน ในขณะที่วัฏจักรการเรียนรู้ดำเนินอยู่และมีโอกาสได้เรียนรู้จากเพื่อน ๆ ซึ่งจะส่งผลต่อเจตคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ ปรากฏว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องด้วยความสนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติงาน โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา นักเรียนได้คิดได้ทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ จึงส่งผลทำให้เจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสูงขึ้นอย่างชัดเจน

จากเหตุผลที่กล่าวไว้ข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ สามารถทำให้เจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบ สามารถทำให้เจตคติของนักเรียนสูงขึ้นได้ แต่เมื่อผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ ผลปรากฏว่า เจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การจัดการการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมให้ครูมีความสามารถเพิ่มขึ้นคือ ครูมีเทคนิคการสอนหลายวิธี มีความสามารถเพิ่มขึ้นมีส่วนร่วมในการวางแผนการสอนและรู้ปัญหาในการสอน ซึ่งผู้บริหารทางการศึกษาควรที่จะส่งเสริมเพื่อครูจะได้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนที่เคยชินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนท่องจำเป็นอย่างเดียว

แต่ประยุกต์ใช้ไม่ได้ การที่ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนจะส่งผลให้ผู้เรียนให้ความร่วมมือต่อการเรียน ถึงแม้จะให้ปฏิบัติงานด้วยแต่ผู้เรียนสามารถที่จะทำได้ การจัดกิจกรรมทั้ง 2 แบบนี้ช่วยให้มีการใช้สื่อประสมได้หลากหลายวิธีและเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนเป็นอย่างดี เน้นที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เรียนสนุก นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน สังเกตได้จาก การที่ทุกคนเรียนด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียน รู้จักใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นประชาธิปไตย รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและรู้จักการตัดสินใจที่ถูกต้อง จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้บริหารทางการศึกษา ควรที่จะส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งผู้วิจัยขอเสนอดังต่อไปนี้

1. ควรได้มีการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนกับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ในระดับอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ฝึกทักษะนิสัยในการใช้ทักษะการทำงานแบบกระบวนการกลุ่ม
2. ขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยการทำการศึกษาระดับกลุ่มโรงเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน
3. จัดหน่วยงานสำหรับการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนโดยตรง

การจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธีทำให้ทักษะการปฏิบัติงานและเจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควรนำ การจัดการการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบ ไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานและเจตคติของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ได้เป็นอย่างดี และผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 การจัดการการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้กับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ มีการดำเนิน กิจกรรมเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ครูผู้สอนสามารถฝึกนักเรียนให้ทำงานเป็นขั้นตอนในกิจกรรมอื่น ๆ เมื่อเด็กเคยชินกับการทำงานเป็นขั้นตอนแล้ว นอกจากจะใช้ในห้องเรียนแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ในการทำงานทั่วไป และในชีวิตประจำวันได้โดยเด็กจะทำงานอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 การส่งเสริมทักษะปฏิบัติและเจตคติ ครูควรตระหนักเสมอว่า นักเรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกัน ไม่ควรเร่งให้เด็กคิด หรือตอบคำถาม ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของครูให้ได้ ครูควรใช้เวลาเด็กคิด หรือทำกิจกรรมตามความเหมาะสม โดยครูให้การสนับสนุนเพื่อช่วยให้เด็ก มีความรู้สึกที่ดี มีความมั่นใจในการคิด แล้วจะส่งผลต่อการสร้างผลงานขึ้นมา นำมาสู่ทักษะปฏิบัติและเจตคติต่อวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

101

1.3 การจัดบรรยากาศในการทำกิจกรรม ครูควรให้กำลังใจโดยการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น ขอรับการแสดงออกของนักเรียน ทางสีหน้า น้ำเสียง คำพูด เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจ และกล้าที่จะถามเมื่อมีปัญหา ทำให้เด็กมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้เป็นระยะเวลานานมากขึ้น ช่วยให้ครูสามารถมองเห็นพฤติกรรม และกระบวนการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดประสบการณ์ด้านอื่น ๆ เช่น การเปรียบเทียบการจัดการการเรียนรู้แบบชุดการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน และการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้กับการจัดการการเรียนรู้แบบสาธิต เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดการการเรียนรู้กับความสุขของการทำงาน เป็นต้น

2.3 ควรมีการติดตามผลหลังการทดลอง เพื่อศึกษาความคงอยู่ของพฤติกรรมทักษะปฏิบัติและเจตคติ ที่เกิดขึ้นซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้